

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Pa pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikovcove ulice št. 2.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2. I. 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 210.

V Ljubljani, v četrtek 15. septembra 1892.

Letnik XX.

Pomanjkanje pojmov.

Včerašnji „Slov. Narod“ ima na prvi strani dolg članek, v katerem se nahaja istinito jedna prava pravcata misel; škoda da je še ta zmedena in brez smisla. Vendar smo tega članka iz srca veselili in prepričani smo, če bo „Slov. Narod“ hvalevredno vstrajal na tem poti, katero v tem članku dosedaj še nekam vrtoglavo nastopa, potem bo v resnici na mestu njegova beseda „Jasni se“.

Ne moremo si kaj, da ne bi na tem mestu svojim bralcem podali par stavkov imenovanega članka, kateremu je namen, „iznesti razlike mej programom Missia-Mahničeve stranke in programom dosedanjih narodnih strank, da končno odgovoré na vprašanje: je-li jim možno „kapitulirati“, kakor se zahteva, ali mari imajo dolžnost, da se vsi združijo za usiljeni boj proti novi stranki in novemu programu“.

„Kardinalno točko“ tega programa vidi „Narod“ v resoluciji, katera izreka, da „prvi slovenski katoliški shod smatra nepremisljiva načela katoliške vere kot glavni temelj javnopravnemu razvoju slovenskega naroda, in izreka željo, da bi na tej trdni podlagi složno sodelovali vsi Slovenci“) v težkem boju za narodni obstanek slovenskega ljudstva.“ — Tak je uvod članka, ki potem popisuje, „da katoliška vera nikakor ne zadostuje za obrambo našega slovenskega naroda in njegov javnopravni razvoj, da se

*) Napredno gospodo opozarjamo na te besede, da ne bodo neresnično trdili, da ni govora v resolucijah o tesni zvezi vseh Slovencev, kakor se predrzno govorijo v ravno tistem članku v tretji koloni.

je vzlic čistemu in dobremu katoličanstvu naša domovina tako skrčila, da ima komaj grob za nas,“ „da blagor ljudstvu, katero živi po načelih katoliške vere, da pa ono ostane zgolj ljudstvo in izgubi svoj jezik; zgubi svoj značaj, izgubi svojo zavest in voljo, da ono ne postane narod, ali preneha biti narod, ako nima narodnega ponosa in narodne samozvesti, da tudi če bil ljudstvo sestojalo iz samih svetnikov, ono se potujči, ono v današnjih časih izgine kot narod, ako za narodnost ne skrbi.“

Dalje piše: „Toliko je gotovo: kdor dandanes javnega delovanja narodovega ne izvaja tudi izrecno iz narodnostnega načela, tisti ne privoščí „ljudstvu“ niti narodnega obstanka, niti javnopravnega razvoja. In to žalibog velja tudi o novi naši politični stranki, ker njen „katoliško-slovenski program“ ne pozna narodnosti kot temelja. Dokazuje nam to zgoraj citirani osnovni odstavek resolucije, dokazuje nam isto smisel vseh resolucij in posebno tudi duh tistih, kateri so vodili katoliški shod, vsem na čelu prevzvišeni gospod knezoškof dr. Missia.“

Tedaj mi ne privoščimo „ljudstvu“ niti narodnega obstanka, niti javnopravnega razvoja. To si pred vsem ohranimo dobro v spominu!

Dokazi „Narodovi“ za to trditev iz I. slov. katoliškega shoda so ti le:

1. Pogreša se naglašanje „celokupnosti vseh Slovencev“.

2. „Ljudske šole za Slovence se zahtevajo jedino le „iz pedagogsko-didaktičnih uzrokov“ in resoluciji torej ni motiv narodnost.“

3. „Knezoškofa Missia-Mahničeva stranka hoče, da bi družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani vzdrževala nekako učiteljsko semenišče, zato pa umaknila svoje delovanje od tam, koder je za našo narodnost največja nevarnost.“

4. „Protest zoper sedanjo uredbo koroških Slovencev ni bil po katoliško-slovenskem programu in prevzvišeni gospod knezoškof Missia ga je zatrl.“

Tako dosledno liberalno so naši napredni možje le malokdaj mislili, samo škoda, da je tako ubogo malo duha in jedra v njihovem modrovanju. Manjka jim pojmov in za danes samo konstatujemo, da so popolnoma prezrli naš citat iz Vošnjakove knjižice, ker sicer bi ne mogli besedičiti o novi stranki; dalje povdarjamo, da jim je pojem „narodnost“, pojem „vera“, pojem „narod“, pojem „javnopravni razvoj“ popolnoma neznan in da moremo le pomilovati to ubogo zmedenost napredne gospode.

O katoliški narodni organizaciji.

(Govoril na slovesnem shodu dr. Ivan Šusteršič.)

(Dalje.)

A liberalizem je še prav posebno in neposredno sovražnik našega narodnega obstanka.

Ali mi je treba to posebej in na široko dokazovati? Ali ni dokaz tega že doprinesen s tem, kar, žalibog, vidimo in čutimo vsak dan?

Ali ne vidimo nemškega in italijanskega liberalstva vsak dan, da, vsako uro in vsako minuto, na delu proti našim narodnim svetinjam? Li niso nemški in italijanski liberalci oni, ki nas izpodrivajo iz

LISTEK

Vera — z dnevnega reda!

Bilo je 10. novembra leta 1793, meglen in pravljuden jesenski dan. V prijetno razgredo dvorano v Parizu shajajo se med živahnim razgovorom mestni očetje, skoraj sami strastni jakobinci, pristaši skrajne prekucijske stranke. V vedno bolj napolnjeni dvorani posedajo nekateri okrog zelenih miz, drugi se sprehajajo po svetovalnici, nekako razvneto pogovarjajo se v posameznih gruclah, a zopet drugi postajajo ob visocih oknih, pogledujejo nekako resno na staro, častitljivo nadškofijsko cerkev „Notre dame“. Po pariških trgih stalo je že od ranega jutra polno radovednega ljudstva, vmes razgrajalcev in kričočev, sumljivih razdivjanih obrazov. Videti je bilo sploh, da se ima danes zopet nekaj izvanrednega vršiti.

Še je bil vsem v spominu 21. dan januarja, smrtni dan blagega, a premehkega Ljudovika XVI., vsmrti živo pred očmi 16. oktober, ko je soproga mu, plemenita hči avstrijska, Marija Antonijeta, kravela na odru, in kakor včerašnji dan je bil vsem še 31. oktober, ko so zmernejši girondisti kupoma padali pod sekiro.

Sedaj je še samo jedna stvar nekoliko ovirala krvavo oblast radikalnim jakobincim — sveta katoliška vera. Ta jim je še omejevala njih grozni dnevni red. Proč torej s katoliško vero, danes mora

z dnevnega reda pasti i ona zadnja trdnjava javnega reda, ker slovesno se ima vpeljati mesto češčenja božjega češčenje „pameti“.

V katedrali „Notre dame“ postavljen je bil umetni hribček s tempeljnjo „pameti“. Okrog so bile podobe pravih provzročiteljev prekucije, kakor: Voltaire, Rousseau, Diderot, d'Alambert itd. Slovesno posade na pripravljeni sedež žensko dvomljivoga imena kot boginjo „pameti“ ter pričakujejo le še gospode iz konventa.

Mestni svetovalec Dufourny gre v konvent nemudoma z naznanilom, da je že odpravljen stari fanatizem in praznoverstvo, le „pameti“ stavili se bodo v bodoče altariji, tako hoče narod. S pohvalo sprejme konvent te besede ter sklone, takoj iti v katedralo.

V tem hipu stopi vodja prekucijske čete v konvent s poročilom, da v okraju Oise je dejal v ječo sto duhovnikov, cerkve pa je oropal. Donela je burna pohvala.

V novi se vzdigne vsa zbornica proti „Notre dame“. Sedaj pa vstopi oddelek sanskulotov s sledečim nagovorom: „Sveta zbornica! Varstvo naroda, kojega grom in blisk ruši prestole in oltarje teme, ne daj se motiti! Glej pred nogami osmero njih, ki so oznanovali „praznoverstvo“, čemur so se pa odpovedali. Kakor novorojena deca pridejo semkaj k novemu življenju! Zopet zagromi pohvala odpadnikom in zagotovilo varstva!

Med tem se je bil izvršil prvi akt v cerkvi

„Notre dame“ in mestni svetovalec Chaumette stopi v konvent z naznanilom: „Slavni narod je ravnokar v nekdanjem hramu „praznoverstva“ klanjal se „pameti“. Sedaj hoče še počastiti varstvo zakonitosti ter prosi dovoljenja, da vstopi.“

In že se bliža čudna druhal z vriščečo godbo in tuljenjem prekucijskih pesmij, vsi z rudečimi čepicami. Ves konvent odmeva naudušenosti. Slednjič se prikaže boginja „pameti“, našemljena ženska z neogibno rudečo čepico, z višnjevim ogrinjalom čez pleča in žezlom v roki, nasena na nakičenem sedežu po četverih moških. Obkrožajo jo mlade, beleoblečene deklice, s cvetličjem v kitah in trobojnicami. Z burnim naudušenjem, vihteč klobuke, sprejme konvent boginjo „pameti“, koja si med šumečo godbo in divjim krikom izvoli sedež predsedniku konventa baš nasproti.

Na to nastopi njen višji „duhovnik“ Chaumette z naznanilom: „Konec je praznoverstvu. Tempelj njegov je nam v oblasti. V hramu, kjer se je prej razlegala beseda prevare, doni danes prvokrat glas čiste resnice. V njem smo darovali „pameti“, svobodi in resnici. V tem čudapolnem tvorbu narave — kazaje na boginjo — ki je napolnilo naša srca s „svetim“ naudušenjem, častimo boginjo „pameti“. Le jeden glas se čuje iz ust naroda: Proč z duhovniki, proč z bogovi, razven onih, ki nam jih ponuja narava.“

Rekši potegne pajčolan „boginji“ z obraza in prikaže se poželjivo obličje operne dame Maillard!

naše slovenske zemlje, ki nam hočejo vzeti slovensko govorico, ki nam v svojih šolskih zavodih odtujujejo slovensko dečo, kojih drzna namera gre na to, da bi naš lastni potujčeni zarod vstal zoper nas, svoje lastne roditelje?!

Ne nemški narod kot tak in ne italijanski kot tak ni sovražnik naše narodnosti, — sovražnik nam je le nemški in italijanski liberalizem.

Nemške in italijanske liberalce vidimo tesno združene in organizovane v boju zoper naš narodni obstanek. Odkrito nam odrekajo pravico do narodnega obstanka. Iz golega sovraštva zoper našo narodnost tajé celó zgolj etnografični faktum, da živi slovenski narod na svetu. Ne priznavajo nam pravice do rabe matrne besede, ni pravice, da se naša deca šola v maternem jeziku. Uničiti hočejo popolnoma našo narodno individualnost. Gospodarji hočejo biti na slovenski zemlji, — mi Slovenci pa naj bi bili le njihovi sužnji, tlačani na lastnih svojih domačih tléh!

Konsekventno in sistematično, odkrito in zavratno, z vsemi sredstvi postopa nemški in italijanski liberalizem zoper ubogi naš narod. In to postopanje je popolnoma konsekventno v zmislu liberalnih načel. Liberalna zistema zidana je zgolj na človeški egoizem. Človeška sebičnost je po liberalnih naukih motor in regula, tir vsega zasebnega in javnega življenja. Egoizem zasebnika je regulator zasebno-gospodarskega in socijalnega življenja, egoizem narodov regulator narodnega in mednarodnega življenja. Iz egoizma narodov izemilo se je popolnoma logično liberalno narodno načelo, ki se znanstveno razvija v knjigah slovečih liberalnih državopravníkov, in ki veli, da sme vsak narod storiti to, kar mu ukazuje njegova sebičnost, in da pristojá posebno vsakemu narodu tudi pravica, da sme, če zmatra to za svoje sebične namere kot koristno, druge narode podvreči si, ali jih popolnoma ugonobiti.

V zmislu tega liberalnega narodnega načela postopajo nam nasproti nemški in italijanski liberalci, in po vsi pravici imenuje se to liberalno narodno načelo pogansko, kajti pogansko je, zatirati katerokoli narodnost, in dejansko se ves čas svetovne zgodovine ravna jo poganski narodi v narodnem oziru po istem načelu, kakor „na vrhuncu stoletja stoječi“ liberalci!

Samo ob sebi je umevno, da to načelo nasprotuje naukom naše svete katol. vere.

Katoliška vera ne priznava nobenemu narodu pravice, zatirati kak drugi narod. Vsak narod ima pravico do obstanka, ker ga je Bog vstvaril. Katoliška vera priznava jednakopravnost vseh narodov. Katoliška cerkev objema vse narode z jednako ljubeznijo. V njenem naročju počivajo veliki mogočni kulturni narodi in mali, revni in zaostali narodi — in vsi

Odpadnik Chabot predlaga razvneto, in konvent sklène jednoglasno, da katedrala „Notre dame“ mora vedno ostati tempelj „pameti“. Predsednik Laloi pa počasti „boginjo“ z bratovskim poljubom.

Stoprav sedaj ob 4. uri popoldne vzdigne se ves konvent z „boginjo“ na čelu v „Notre dame“. Prišedši v častitljivo svetišče, kjer se je darovala prejšnje čase Bogu najsvetejša daritev, posadé novo „boginjo“ na veliki, preblaženi Devici Mariji posvečeni oltar, in Chaumette se predrzne bogokletno nesramnost, moliti jo v imenu naroda. Hkrati zadoné po častitljivem domu poulične pesmi, prične se v svetišču prav pagansko rajanje.

Konventni ud Bourdon sedaj poklekne pred oltar „nove boginje“ ter zapoje med divjim vriščem in ploskom pesem, polno bogokletstev in sovraštva proti katol. cerkvi in njenim služabnikom.

Ko je tako konvent narodnih zastopnikov uradno vpeljal češčenje „pameti“ ter dejal vero v Boga z dnevnega reda, jele so posnemati glavno mesto v brezbožnosti kmalu i provincije. Redke so bile cerkve, koje ne bi bile onečastene z novim paganstvom.

Večidel so se godile drugodi še večje nesramnosti in bedarije. Kakor konventni ud Mercier poroča v svojem „le nouveau Paris“ predstavljala se je i drugodi „boginja pameti“ po kaki javno znani vlačugi. Tabernakelj je moral služiti za podnožje. Za ministrante so bili navadno kanonirji s pipami v ustih.

so ji jednaki. Po celem svetu raztreseni so misijonarji katoliške cerkve in učé vse narode, vsacega v njegovem jeziku.

Po celem svetu deluje katoliška cerkev za kulturni napredek človeštva in povsodi na podlagi narodnosti, na podlagi posebne narodne individualnosti. In to je popolnoma naravno. Narodnost je naravna zemlja, na kateri jedino more vsepevati kulturni sad: pravost, veda, umetnost, duševno in gmotno blagostanje. Vera pa je nebeška rosa, ki daje naravni zemlji potrebno vlago, da more obrodit obilo kulturnega sadu.

Tako razumeva katoliška cerkev ves čas svojega obstanka svoj kulturni poklic. Poglejmo le v zgodovino svojega lastnega naroda. Kako je v dobi tisočletnega narodnega spanja čuvala nad našim narodom, kakor skrbna mati čuva svoje dete? Kdo je skozi to tisočletno dobo ohranil slovensko besedo, kdo ohranil narodu našemu zavest, da je narod? Bila je to naša sveta katoliška cerkev. In ko je prišel čas narodnega probujenja, ko je prišel zgodovinski trenutek, ko je narod naš vstal in stopil v bran za sveta svoja prava, bila je naša katoliška duhovščina ona, ki je stopila na čelo našemu narodu, ki je nosila narodu naprej narodno zastavo, ki je bila voditeljica in zaščitnica narodu našemu v najhujših bojih!

In ako danes pogledamo okrog po slovenskem svetu, vidimo, da glavno narodno delo sloni na ramenih katoliške duhovščine, da posebno najnevarnije postojanke ob robovih slovenskega ozemlja, postojanke, v katere se marsikateri, ki tukaj, v varnem zavetju, „ošabno nosi po konci glavo“, še blizu ne upa, nemajo družega zaščitnika slovenskega življa, nego katoliškega duhovnika. Vsak slovenski župnik je stebel narodne organizacije naše, — izpodmaknimo te stebre in zgubljeni smo!

In koliko je morala in še mora vrla duhovščina naša prenašati radi svojega rodoljubnega dela!

Psovali so jo, preganjali so jo, obrekovali so jo — a stala je trdo in neomahljivo, kakor skala, kajti, boreč se za pravico in le za pravico, spolnjevala je svojo apostolsko dolžnost, od katere je nič ni moglo odpraviti, tudi ne povelja posvetnih mogoteev.

Celi svoj narodni obstanek dolgujemo tedaj Slovenci katoliški cerkvi in nepremeljiva načela katoliške vere so naša glavna zaslomba. Če je treba za to še kaj dokazov, podajajo nam jih katoličani drugih avstrijskih narodov, zlasti nemškega in italijanskega naroda.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. septembra.

Notranje dežele.

Ceško. Mladočehi so sklenili, pozvati staročeški klub, klub veleposestnikov in Skarbovo stranko, da pošljejo svoje zastopnike k posvetovanju

Poleg tega se je služilo zlasti Epikuru. V cerkvi sv. Evstaha so bile na praznik „pameti“ na koru postavljene mize, obložene z jedili in pijačo. Jedlo se je in pilo vse vprek. Glasen vrišč vzdignil se je vselej, ko je kako otroče pijano obležalo v nezavednosti. V cerkvi sv. Germana prodajale so branjavke slanike, a pivarji so gasili nastajočo žejo itd.

Slednjič sprevidijo i oni, koji so bili katoliško vero in bogočastje spravili z dnevnega reda, da tako ne more, ne sme dalje iti. Zopet je bila seja v konventu 7. majnika leta 1794. I danes je seja navadno polna, videti je, da ima zopet nekaj novega priti. Vzdigne se med glasnim pritrdjevanjem vsega konventa glasoviti in siloviti Robespierre — sicer poln strupa zoper katoliško cerkev — ter predlaga v imenu francoskega, po novih paganih že do cela zbeganega in nesrečnega naroda, naj se višje bitje, Bog, zopet spoznava, in na dan 8. junija proslavlja kolikor mogoče slavnostno.

Torej katoliška vera zopet na dnevni red! Toda po kako bridkih skušnjah!

Zmagoviti vojskovodja in bistri politik Napoleon I. je, kakor kažejo njegova znana sveto-helenska premišljevanja, spoznal dobro, kolika dobrotnica je katoliška vera človeškemu rodu, postavil je vero državnim potom na tisto stopnjo, koja ji dostaja — na dnevni red!

Tako zgodovina — učiteljica narodov!

B—o.

o adresi, ki se bode predlagala v državnem zboru. Od Mladočehov se bodo pa dr. Engel, dr. Julij Gregar in pa dr. Herold udeleževali teh posvetovanj.

Češki Nemci. Kar je Prade govoril v Libereci ob obletnici nemške zmage pri Sedanu, to je celo „Budimpester Tagblattu“ preveč. Ta list je grajal nemške liberalce, da neso Pradeju oporekali. Jako čudno se nam zdi, da vladna „Presse“ sedaj zopet liberalce zagovarja. Molčali so le, ker so se bali razpora z nemškimi nacionalci. Pravi avstrijski domoljubi so pač nemški liberalci, če avstrijsko domoljubje zatajé iz strahu pred nemškimi nacionalci. Zares zaslužijo, da jih zagovarja vladen list.

Šlezija. Slovanski poslanci so predlagali v deželnem zboru, da se dvojezične ljudske šole premené v poljske in češke in da se za Šlezijo osnujete poljsko in češko učiteljske. Sedaj so šole za slovansko prebivalstvo v Šleziji osnovane tako, kakor na Koroškem in so prave pomembvalnice.

Gorenja Avstrija. Liberalni listi črnijo konservativce, kjer le morejo. Tako so si tudi izmislili, da so konservativci nasprotniki temu, da bi se za Gorenjo Avstrijo sklenil zdravstveni zakon. Resnica je pa le ta, da je konservativna večina že v zadnjem zasedanju deželnemu odboru naročila, da predloži načrt zdravstvenega zakona, ki bi ugajal razmeram dežele. Deželni odbor pa v štirih mesecih seveda ni mogel izdelati načrta takega zakona, ali ga bode predložil v prihodnjem zasedanju, ki bode v januariju. Liberalci so deželni zbor na to stvar opomnili 10. t. m., ali kakega izdelanega načrta pa tudi niso predložili, torej deželni zbor nima nobene podlage, da bi mogel sklepati o tej stvari.

Bukovina. Že v drugi seji je v deželnem zboru bil razpor mej levico in deželnim glavarjem. Levica je zahtevala, da se takoj verifikujejo volitve, da se potem volijo odseki. Deželni glavar pa tega ni hotel, in levica je s Poljaki in Rusini zapustila deželni zbor, ki je potem ostal nesklepčen. Čez pol ure se je pa doseglo sporazumljenje, da verifikacije pridejo v tretji seji na vrsto in levica se je povrnila v zbornico. Obžalovati je pač, da Rusini in Poljaki podpirajo nemške liberalce, kar ne more imeti dobrih posledic.

Vnanje države.

Nemčija. Sv. oče se je v pismu mogunškemu škofu Haffnerju jako priznalno izrekel o sklepih nemškega katoliškega shoda. Slovesni shod katolikov ga je jako razveselil. Gorečnost mnogobrojnih in odličnih mož, ki so se sešli iz vse Nemčije, se je vjemala z vzvišenostjo stvari same. Sklenili so se s popolno jednodušnostjo sklepi, katerih namen je varovati našo svobodo in dostojanstvo, pospeševati katoliško stvar, ki je v tesni zvezi z blagostanjem in pravim procvitom države. To je lajšalo grenko naše trpljenje, katero trpimo, in nas prepričalo o verski trdnosti in odločnosti, s katero so se nemški katoliki že večkrat priporočili nam in prednikom našim. Naznaniti hočemo čuvstva veselja, katero zajemamo iz tega, da to zvedo po vašem posredovanju vsi, ki so se udeležili katoliškega shoda. Vemo, da jim bode ljubo izvedeti, da njih pijeteta jako tolaži njih skupnega očeta v težavnem času. To tolažbo povišuje veselo upanje, da bode ta shod obrodil mnogo sadu, da bode pripomogel, da bodo Nemci vedno trdneje v duhu in moči zvezani se posvečevali delom, ki se ujemajo z vero, ki jo priznavajo.

Srbija. Glasilo naprednjakov vidi napako v tem, da se je shod v Aleksincu izrekel za Pasičovo vlado. S tem je radikalna stranka prevzela vse grehe radikalne vlade. Če je v Aleksincu bilo tudi petnajsttisoč oseb zbranih, ali to le dokazuje, da so radikalec močni v opoziciji in da morda zmagajo pri volitvah. Nikakor pa to še ne dokazuje, da radikalec pridejo na vladno krmilo, še manj pa, da bi bolje vladali, kakor doslej. Radikalna stranka je le v številu iskala svojo moč, ne pa v tem, da bi se odrekla umazanih elementov.

Rusija in Turčija. Veleposlanik v Carigradu, Nelidov, bajé še ostane nekaj časa na svojem mestu. Premeščen bode bajé še le, ko definitivno odstopi Giers. Tedaj se bodo bajé izvršile večje premembe v ruski diplomaciji. Do tega časa pa morda še poteče nekaj vode.

Belgija in Francija. Belgijski časopisi jako pikro pišejo proti Franciji, ker se preganjajo belgijski delavci na severnem Francoskem, in zahtevajo od francoske vlade, da naj energično postopa proti županom nekaterih občin. Shod katoliških delavcev v Bruselju je sklenil, obrniti se do belgijske vlade, da v tej stvari stori potrebne korake, kajti nekateri francoski župani so rušili mejnarodno pravo.

Srednja Azija. V Afganistanu se puntata dva naroda. Proti Usbegom je poslal heratski guverner dva polka, emir je pa zbral mnogo vojske proti Kazarom. Anglija pa še sama ne vé, kaj bi storila, bi li pomagala emiru ali pa vse na miru pustila.

Izvirni dopisi.

Iz Novega Mesta, 13. septembra. Gledé naše pošte, to je, zaradi premestitve v nekdanje vojaško oskrbovalno skladišče in bolnico, se je pri nas že mnogo govorilo in tudi pisarilo. Znano Vam bode, da je naš mestni odbor kupil za 15.000 gld. gor

omenjeno poslopje, katero je prostorno in pripravno za kake urade ali stanovanja, katerih tukaj zelo pogrešamo in so tudi primerno draga.

Gledé teh vzrokov je prav, da je mesto kupilo to posestvo; toda na noben način pa ni umestno, premestiti pošto tja na konec mesta in jo vzeti iz središča.

Tudi proračun za pripravo prostorov za pošto, to je, le jednega dela tega poslopja, v znesku 9000 gld., se vidi vsakemu previsok. Upa sicer naš mestni odbor, da bo de pošta plačevala 1200 gld. najemščine, toda to samo le upa, ker dosedaj je pošta plačevala gospej Fichtenau-ovej le 700 gld., in ko je ta prosila zvišanja, so jej kar iz Ljubljane nazaj prošnjo vrnili, ne da bi jo direkcija v Trstu videla. Torej tudi ni verjetno, da bi dali sedaj 500 gld. na leto več.

Našim trgovcem in obrtnikom pa tudi ni vsejedno, ali je pošta v sredini mesta, ali na koncu, pa tudi našim Kandijanom ne.

Neki protest gledé te nameravane premestitve je podpisalo nad 120 meščanov, mej temi 23 trgovcev, kateri pošto vsak dan po večkrat potrebujejo in jim je na tem, da jo imajo pri rokah, ne pa od rok.

Tudi za šolo ne bode primerno to pohoštvo, ker je pokopališče tik njega; pač pa lep prostor za davkarijo, finančno stražo in žandarmerijo, katera je že celo leto nastanjena v Kandiji v Kvetkovičevem gradu (bivši Vollman).

Povsod deluje se na to, da je pošta v sredini prometa, pri nas pa ravno narobe, toda upamo, da temu ne bode tako; prostor za pošto se že še dobi v sredi mesta.

Trta pri nas ne obeta mnogo, utrok temu je slabo obdelovanje in pomanjkanje delavnih močij; ker naši ljudje gredó radi križem sveta. Pa temu ni čuda. Vém za veleposestnika, kateri je čakal na delavce, da bi mu delali na dan po 40—45 kr., po 50 kr. pa ni hotel plačati. Ceneje jih dobil ni, in kak dobiček ima sedaj? Koruze niso okopali, pri njej ima 1000 gld. zgube; vinogradov niso okopali, zguba še večja! In taki so vzroki, da se ljudje selijo v Ameriko, domá jih pa dobiti ni za delo.

Iz hrvaškega Primorja, 8. septembra. Včeraj in danes videti je bili še precej tujega ljudstva po reškem mestu, Hrvatov pa tudi Slovencev. Bili so to trsaški romarji. Gotovo bi bil shod še obilnejši, ako bi bilo vreme ugodnije. Ker navadno „Mali Smaren“ nekaj več Slovencev priroma na Trsat, vpeljala se je letos tudi slovenska pridiga, pri večernicah pred praznikom; Hrvati imajo svojo navadno pridigo na dan praznika v jutro pri slovesni sv. maši. — Ta mesec se bodo še enkrat zbrali Slovenci v obilnišem številu na Trsat, in to, kakor po navadi, za „kvaternico.“ Dojdejo zlasti Notranjci. Lahko se reče, da je to pravcati slovenski romarski shod; zato se po starodavni, navadi tudi samo slovenski pridiga takrat, in to v soboto večer in v nedeljo zjutraj. — Tudi o prazniku Vseh Svetnikov dojde še marsikateri romar na skalnati Trsat. Drugod ob tem času že precej začne zima pritiskati, ali tukajšnje bolj južno podnebje je še ne občuti tako, tukaj sneg grobov ne zakriva.

Okolico reško je obiskal v nedeljo večer neki nevšečen gost. Pridrila je namreč nevihta in ž njó toča, ki je precej škode napravila. Škoda je toliko občutljiviša, čim je svet revniši. Polja je že tako malo, vinogradi niso tako obširni kakor drugod, a marljivo so obdelani, — marsikatera nada ubogih delavcev se bo le deloma izpolnila. — Domača kapljica se bode podražila. Meščani radi zahajajo v mestno okolico, kjer se toči pravi pristni pridelek. In če bi bil tako drag, kakor v Opatiji Stajárec in Istrijan, ne bi ga pustili. Tamkaj za Reko pri sv. Kozmu in Damijanu bo kmalu poskušnja, če so meščani še verni svoji stari navadi, tjekaj se takrat zatečejo pokušat „novo domače.“ To je več vredno, kakor vsaktero ptuje. Zdaj si sicer že pomagajo z Italijanom, pa čuje se, da jim ne gre preveč v slast, čeravno so se krčme že z njim preskrbele. To vino se hvali in graja. Eni pravijo, da se najde dobrega, drugi pravijo, da je slabo. Mislim, da bo tako: kedor ga bolje plača, dobi boljšega, a kedor bi ga rad cenó pil, dobi slabšega. Čujem pa vendar, da so v nekem malem tukajšnjem mestu čakali na brod ptujega vina, kakor da bi jim o žeji vode pripeljali. — Nekaj škode bo vendarle domačim pridelkom napravilo, a mislim, da tukajšnji kraji ne bodo te škode tako hudo občutili, ker mnogi so vendarle za domačega bolj zavzeti.

Deželni zbor kranjski.

(Druga seja, dné 15. septembra.)

Deželni glavar g. Oton Detela otvori sejo ob 1/11. uro. Vlado zastopa vladni svetnik Dralka. Razni od deželnega odbora predloženi računski sklepi in proračuni ter došle prošnje se izročé finančnemu odseku.

V imenu finančnega odseka poroča poslanec Klun o računskem sklepu normalnošolskega zaklada za l. 1891. Vsi dohodki so znesli 180.778 gld. 48 kr., torej več 7534 gld. 48 kr. mimo proračuna; troški pa so znesli 303.719 gld. 70 1/2 kr., torej 6126 gld. 29 1/2 kr. manj mimo proračuna. Faktični prihranek znaša 13.660 gld. 77 1/2 kr. Čisto premoženje tega zaklada je znašalo 1891. leta 85.356 gld. 57 1/2 kr. — Vzame se na znanje.

Isti poroča o učiteljskem pokojninskem zakladu v l. 1891. Deželnega zaklada donesek je bil proračunjen na 16.004 gld., a potrosilo se je le 13.400 gld., torej prihranilo 2604 gld. Skupni dohodki so znesli 56.393 gld. 69 kr., skupni troški 24.144 gld. 29 kr., torej končni čisti ostanek 32.249 gld. 40 kr.

Dohodki šolskih glob so znesli 685 gld., zastanki pa 5426 gld. Z ozirom na ta veliki, vsako leto ponavljajoči se zastanek nasvetuje naslednjo resolucijo:

„Z ozirom na to, da so se l. 1891 zopet izredno pomnožili zastanki pri šolskih globah ter da dejanski vplačana svota dotičnih glob v nobenem razmerju ni nasproti zaostalemu znesku — kar škodi deželnim financem, ob enem pa tudi rednemu šolskemu obisku — pozivlja se visoka vlada, naj skrbi za to, da se skoro izterjajo šolske globe.“

Poslanec Stegnar motri resolucijo z dvojne strani. Dobra je, ker namerja koristiti pokojninskemu zakladu in pospešiti šolsko obiskovanje, slaba pa zaradi tega, ker se zastanki ne bodo dali izterjati. Ti izvirajo večinoma iz postojinskega okraja, kjer so se strankam skozi skoro deset let redno kazni nalagale in na pristojno mesto izkazovale, a ne izvršile, kakor je to lahko soditi po veliki svoti nad 5000 gld., pri kateri je samo postojinski okraj s 4000 prizadet. Čudno je, da se pri toliki svoti ni prav nič vplačalo, kar je neverjetno. Da so te kazni zadevale najsiromašnejše stariše, ki so potrebovali svojo deco za domača opravila, je več kot gotovo, a gotovo je tudi to, da so nekatere stranke svojo dolžnost storile, čemu bi se jim pa bile denarne globe dajale? — Te le takrat na šolsko obiskovanje dobrodejno vplivajo, ako se takoj tudi popolnoma doženejo. Po preteku 8 ali 10 let so brez vsakterega pomena. Krivda, da so nastali zastanki tako veliki, ne zadeva toliko strank, marveč okraj šolsko gosposko. Izterjanje denarnih glob je danes zakasnjeno, deloma neopravičeno, in ako se bode po finančnem odseku nasvetovana resolucija tudi vsprejela, vspeha gotovo ne bode imela nobenega, ker se bode pokazalo, da one globe niso izterljive, zato nasvetuje: „Ker stroga izterjatev zastarelih šolskih glob ne bode imela nikakoršnega vspeha, naj se torej globe iz prejšnjih let izbrišejo, a v prihodnje pa vedno izterjavajo.“

Poslanec Lenarčič graja slab šolski obisk na Vrhniki in priporoča strožje izterjevanje šolskih glob. Poslanec Kavčič priporoča posl. Stegnarja nasvet, da naj se namreč stari zastanki šolskih glob odpišejo, a nove globe strogo izterjujejo. Poslanec Hribar stavi posredovalni predlog, naj se neizterljivi zastanki odpišejo. Poslanec Šuklje zagovarja resolucijo fin. odseka, ki je bila tudi z večino sprejeta. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. septembra.

(Nadvojvoda Karol Ludovik) je po blagorodnem gosp. deželnem predsedniku izrazil predstojništvu župnijske frančiškanske cerkve v Ljubljani željo, da bi se rad udeležil danes ob polu 8. uri sv. maše, ker je ta dan obletnica smrti njegove prve soproge. V ta namen je v krasno ozaljšani lavretanski kapeli daroval ob določeni uri prečast. gospod duhovni svetnik P. Kalist Medic sv. mašo, katere se je pobožno udeležil nadvojvoda Karol Ludovik in prav srčno molil iz molitvenika ter s tem dal prelep dokaz katoliške vernosti, s katero se tako lepo odlikujejo člani naše cesarske rodovine. — Zanimivo je, da je ravno ob tej slovesni priliki

praznoval prečast. P. Kalist petindvajsetletnico svojega mašništva. Čestokrat že smo imeli priliko, omenjati znamenitih zaslug, katerih si je prečast. g. srebrno-mašnik pridobil za frančiškansko župnijo s svojo neumorno vsestransko delavnostjo. Zato mu tudi ob tej priliki iskreno čestitamo, želeč mu, naj mili Bog i v prihodnje spremlja njegovo delovanje z mogočnim svojim blagoslovom. Ad multos annos!

(V samostan častitih Ursulink v Škofji Loki) so včeraj vstopile in bile slovesno preoblečene: Marija Kalan iz Selc, Ana Molinaro iz Vidma, (Udine), Frančiška Koceli iz Škofje Loke, Kristina Polak iz Kranja, Hortenzija Person iz Trsta in Josipina Fabjan iz Žužemberka. — Popoldne so pa milostljivi knezoškof posvetili dva zvonova za grajsko kapelo. Med vdeleženci pri lepi slovesnosti je bil tudi mil. g. stolni prošt dr. L. Klofutar.

(Kako se jasni!) „Slovenski Narod“ je pisal v ponedeljek mej drugim: „Na katoliškem shodu v Ljubljani je bilo tudi nekaj Hrvatov, in sicer, kolikor mi vemo, šest duhovnikov... Ti hrvatski duhovniki so se živo zanimali za vse dogodke na shodu, če tudi jih slavnostni odborniki niso videli tako dobro, kakor kakega tujega, nemški mislečega aristokrata.“ Iz tega se mora skleniti, da je odbor z namenom preziral hrvaške goste. Nasproti temu konstatujemo, da nas je ravno „Obzorov“ dopisnik prosil, naj iz umevnih razlogov molčimo gledé na navzoče gospode iz Hrvatske. Dalje je gospod predsednik shoda osebno vprašal jednega hrvatskega duhovnika, ali jih sme pozdraviti, in prosil, naj jeden njih na to govori v hrvatskem jeziku. Dotični gospod pa je odločno odklonil vsak pozdrav z ozirom na žalostne politične razmere na Hrvatskem. Tako torej se jasni!

(Kako se kujeje telegrami?) „Slov. Narod“ z veliko slastjo objavlja telegrame za družbo sv. Cirila in Metoda, katere ni napadal nihče. Zanimivo pri tem je, kako se dobivajo podpisi za te telegrame. Tako smo danes prejeli od g. tajnika podružnice sv. Cirila in Metoda v Cerkljah pojasnilo, da vodstvo podružnično ni poslalo nobenega telegrama „Slov. Narodu“, ampak je to storil le jeden ud iz lastnega nagiba. — To je pač skrajna predrznost! Jutri navedemo drug zanimiv slučaj!

(Premembe pri sodništvu. Imenovani so: Okr. sodišča pristav v Ormožu, g. dr. Bayer, je imenovan pristavom pri okrožnem sodišču v Celju; pristavoma sta imenovana avskultanta g. Karol Regula za Ormož in g. Fr. Knez za Kozje; premeščeni so pristavi: g. J. Petrovič iz St. Lenarta v Maribor; g. J. Cizej iz Idrije v St. Lenart; gosp. Al. Dekleva iz Kozjega v Maribor; g. dr. pl. Ducar iz Rogatec na Vransko, in g. J. Stepischnegg iz Grada v Rogatec.

(Dražba lož.) Opozarjamo na današnji inserat, da se bodo namreč dražile lože za nemške predstave v ponedeljek dne 19. sept. ob 10. uri, in za slovenske dne 20. sept. ob 1/2 3. uri.

(Iz Celovca) se nam piše: Tukajšnje „Freie Stimmen“ so v svoji 109. številki od 10. t. m. zopet skrajno nezadovoljne. Zopet silijo Nemce v opozicijo!! Kaj tako strašnega, kakšna krivica se je stiskanemu (?) nemštvu že zopet zgodila, da pohlevni naši Nemci, na čelu jim prepohlevne „Freie Stimmen“ na vsak način hočejo v opozicijo!? — Velečast g. kons. svetovalec in dekan Janez Ev. Marinič je imenovan za prošta v Doberlivesi, in kakor vele visokomodre „Fr. St.“, šel je sloviti „deželni mir“, alias: nemštvo v Podjurski dolini s tem — rakom žvižgat!! Gospodin poslanec Plavec-Skorjanc padel je v vodo s svojimi kimovci, ki so se bili celo pri vis. naučnem ministerstvu prizadevali za svojega kandidata, in „hinc illae lacrimae!“ v „Fr. St.“ in drugod! To daje duhovitim „Fr. St.“-am povod, da na znsni način udirajo po novem proštu in „die slovenische Hetzgarde“ v obče, in da so baš zato kar na kratko odrekli prijateljstvo celo — grofu Taaffeju! Kdor zna, pa zna! — Novemu preč. gosp. proštu pa kličemo od vsega sreca: „Ad multos annos!“

(Porotne obravnave v Celovcu.) Tretje letošnje zasedanje porotnikov v Celovcu vrši se od 12. do 20. t. m. Pred porotnike pride 19 hudodelcev, in sicer 2 zaradi umora, 1 zaradi ropá, 2 zaradi tatvine, 7 zaradi goljufije, 7 zaradi nasilstva.

(Šentpeterska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) napravita v nedeljo, dne 18. sept. t. l. na vrtu Schreinerjeve pivarne na Sv. Petra cesti št. 47 veselico v korist družbi svetega Cirila in Metoda. Vspored: Slavnostni govor,

g. kurat in arhivar Anton Koblar. 2. Deklamacija, gospodična Rekarjeva. 3. Čveterospevi „Ljubljanskega kvarteta“. 4. Petje pevskega društva „Slavec“. 5. Vojška godba. — Vstopnina 20 kr. Posebnih vabil odbor ne bode razpošiljal. — Preplačila se bodo hvaležno vsprejemala. Začetek ob 7. uri zvečer. — Ob neugodnem vremenu bode veselica v velikem vrtnem salonu. K tej veselici vabi najljubšeje

odbor.

(Iz Petrograda) poročajo, da je nedavno car s carico obiskal dve bolnišnici, koder so za kolero bolni. Car je hodil od postelje do postelje in se z vsakim razgovarjal, nekaterim podal je tudi roko. Carica je obiskala le ženski oddelek, vsaki bolnici je dejala kako tolažljivo besedo in kaj darovala. Ko je prišla k postelji sestre milosrdnice, ki je zbolela v službi bolnikov, jo je carica dvakrat poljubila.

Telegrami.

Pečuh, 14. septembra. Cesar se je ob 8. uri mej naudušenimi ovacijami povrnil na Dunaj.

Dunaj, 15. septembra. Cesar se je zjutraj pripeljal v Schönbrunn.

Dunaj, 15. septembra. V bukovinski pravdi je napravila posebno globok vtis izpoved priče Josner, katerega je bilo finančno ministerstvo odposlalo v Bukovino, da preiskuje, zlasti opisovanje tragične osode Ba-

czestrulsa, kateri je vsled terorizmu spridenih predstojnikov postal zločinec in naposled samomorilec.

Poreč, 14. septembra. Deželni zbor je že dovršil svoje delo in se zaključil.

Zader, 14. septembra. Na izrečno željo se je odložilo zborovanje deželnega zbora.

Lvov, 14. septembra. V katedrali je nadškof Moravski krstil v pričo članov cesarskega dvora novorojeno hčer nadvojvode Leopolda Salvatorja. Kumovala sta nadvojvodinja Marija Immaculata, katere ime je dobila novorojenka, in pa Don Carlos.

Wels, 15. septembra. Ponesrečil se je princ Hermann Schaumburg-Lippe. Padel je s konja blizu grada Steyrling. Zdravniki so konstatovali, da mu je počila lobanja. Stanje možganske kožice je nevarno.

Peterburg, 15. septembra. Govori se, da sta se ministra Ostrovski in Witte izrekla proti poojstrenju židovskega zakona. Sklep takega zakona se je sedaj za dolgo odrinil.

Hamburg, 14. septembra. Včeraj se je oglasilo 340 slučajev obolenja in 148 slučajev vsled smrti kolere. — Senat bode menda predlagal v današnji seji mestnemu zboru, da se dovoli jeden milijon mark podpore ljudem, ki so v pomanjkanju.

Hamburg, 15. septembra. Meščanstvo je soglasno dovolilo milijon proti koleri.

Berolin, 15. septembra. Po zanesljivih poročilih snide se pruski deželni zbor koncem družega tedna v novembru.

Stettin, 14. septembra. Dva na novo zbolela za kolero. Jeden je že umrl.

Bruselj, 14. septembra. V Meixdevant-Virtonu je več oseb zbolelo za kolero. Tri so že umrle.

Toulouse, 15. septembra. Pripetil se je slučaj kolere podobne bolezni.

Genova, 15. septembra. Kralj in kraljica sta odpotovala med ovacijami prebivalstva.

Novi Jork, 15. septembra. Reuterjevo izvestje: Konstatiranih je tukaj pet slučajev azijske kolere, prvi dne 6. t. m.

Umrli so:

12. septembra. Franc Oblak, hišnega posestnika sin, 11 mesecev, Tržaška cesta 31, catarrh. intestinalis.

13. septembra. Franc Račič, kajzarjev sin, 5 mesecev, Hlova 27, katar v želodcu in črevih.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v mm
	opazovanja	barometra v mm	termometra po Celsiusu		
7. u. zjut.	740.1	11.8	brezv.	megla	
14. 2. u. pop.	738.7	23.6	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	740.2	16.2	sl. zap.	"	
Srednja temperatura 17.1°, za 3.1° nad normalom					

Močan, krepak deček

iz poštene, dobre ljubljanske obitelji, kateri je dovršil najmanj 2. razred srednje šole,

vsprejme se takoj za

učenca

v trgovini za železnino

Andr. Druškoviča,
Mestni trg št. 10.

418 3-2

Št. 8149.

Licitacija lož.

422 1

V svrhu zakupne oddaje lož v deželnem gledališču za sezono 1892/93 vršila se bode dražba in steer:

za nemške predstave v ponedeljek dne 19. septembra t. l. dopoldne ob 10. uri,

za slovenske predstave v torek dne 20. septembra t. l. popoldne ob 1/2 3. uri v gledališču.

Dražbeni pogoji so na vpogled v deželni pomočni pisarni med 11. in 12. uro dopoldne.

Deželni odbor kranjski.

V Ljubljani, dne 14. septembra 1892.

Št. 209/R.

Razpis služeb.

421 3-1

Pri podpisnem uradu ste izpraznjeni

dve mesti pisarjev

z mesečno plačo tridesetih in petindvajsetih goldinarjev,

katera bi se v slučaju posebne spretnosti in marljivosti s časom primerno povišala.

Prosilci morajo biti popolnoma vešči nemščine in slovenščine toliko v besedi, kolikor v pisavi in se bo pri enaki sposobnosti dala prednost tistemu, kateri ima najlepšo pisavo.

Prošnje naj se semkaj vložijo do konec septembra t. l., katerim je priložiti:

1. spričevalo dobrega obnašanja;
2. krstni list;
3. v obeh jezikih lastnoročno pisani obrazec;
4. spričevala o dosedanjem službovanju.

C. kr. okrajno glavarstvo v Tolminu,
dne 12. septembra 1892.

Knjigarna

Kleinmayr-ja in Bamberg-a

v Ljubljani na Kongresnem trgu 2

priporoča svojo

415 12-4

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učiliščih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah broširane in v trdnih šolskih vezih po najnižjih cenah.

Seznami uvedenih knjig se oddajajo zastonj.

Dunajska borza.

Dne 15. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 25 "
Zlata renta 4%, davka prosta	115 " 75 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 50 "
Akije avstro-ogerske banke, 800 gld.	994 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	312 " 25 "
London, 10 funtov strl.	119 " 75 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 50 "
Cesarski cekini	5 " 69 "
Nemških mark 100	58 " 75 "

Dne 14. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 30 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 55 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	185 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2 %	100 " 25 "
Kreditne srečke, 100 gld.	189 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	62 " 50 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " 20 "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	58 " — "
Akije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 " 75 "
Akije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2815 " — "
Akije južne železnice, 200 gld. sr.	97 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 20 1/2 "
Laških lir 100	— " — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2 % galskega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

Žrebanje dne 15. septembra!

50.000 goldinarjev

dobi se z jedno

ogersko hipotečno promeso

à 1 1/2 gld. in 50 kr. kolek.